

Î N C H E I E R E

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Nicolae Craiu
Luiza Gafton

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Teleatnic Radislav,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Teleatnic Radislav împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la serviciu,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Teleatnic Radislav, casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 iulie 2016 și emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă

La 28 octombrie 2015, Teleatnic Radislav a depus cerere de chemare în judecată împotriva IGP al MAI cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la serviciu.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că a activat în calitate de șef de post, ofițer superior de sector al Postului de poliție Miciurin al SP nr. 2 al IP Drochia. Prin ordinul IGP al MAI nr. 708 ef din 30 septembrie 2015, a fost sancționat disciplinar cu concedierea din Poliție pentru încălcarea prevederilor art. 28 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 și pct. 6 lit. j) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006.

Indică Teleatnic Radislav că potrivit ordinului, în cadrul efectuării anchetei de serviciu s-a constatat că la 15 septembrie 2015, de către polițiștii Serviciului patrulare al IP Drochia a fost stopat automobilul de model „Skoda Fabia”, n/î DR AW 493, la volanul căruia se afla dânsul, fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate. Fiindu-i propusă examinarea medicală pentru stabilirea stării de

ebrietate, a refuzat testarea alcoolscoptică cu dispozitivul „Drager” și prelevarea probelor biologice, prin ce, conform ordinului, a făcut abuz de calitatea oficială și a compromis prestigiul funcției și autorității din care face parte.

Consideră reclamantul că, fără a contesta situația de fapt, ordinul IGP al MAI nr. 708 ef din 30 septembrie 2015 este ilegal, deoarece nu corespunde exigențelor prevăzute de art. 210 alin. (1) din Codul muncii și anume, nu sunt indicate temeiurile de drept ale aplicării sancțiunii disciplinare, invocarea prevederilor legale în dispozitivul ordinului fiind confuze și lăsând loc pentru interpretări.

Susține Teleatnic Radislav că potrivit art. 47 alin. (1) lit. k) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, în vigoare la data emiterii ordinului, încetarea serviciului în Poliție poate avea loc pentru încălcarea sistematică a disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei încălcări grave. Însă, pârâțul nu a făcut nici o referire în ordinul nr. 708 ef la faptul că dânsul ar fi fost sancționat cu concediere pentru încălcarea sistematică a disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei încălcări grave, nefiind dată o apreciere calificării abaterii disciplinare. Prin urmare, nu este clar temeiul legal de sancționare a dânsului cu concedierea din Poliție.

Solicită reclamantul anularea ordinului IGP al MAI nr. 708 ef din 30 septembrie 2015 ca fiind ilegal, restabilirea în funcția de șef de post al Postului de poliție Miciurin al SP nr. 2 al IP Drochia, încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la serviciu, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 iulie 2016, acțiunea a fost respinsă.

Instanța de fond a ajuns la concluzia că cererea de chemare în judecată a fost depusă cu omiterea nejustificată a termenului de prescripție prevăzut în art. 17 alin (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și anume, de 30 zile de la data comunicării actului administrativ.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, a fost admis apelul declarat de către Teleatnic Radislav, casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 iulie 2016 și emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea concluziei sale, instanța de apel a constatat că acțiunea a fost depusă cu respectarea termenului de 30 zile prevăzut de lege, or, Teleatnic Radislav a făcut cunoștință cu actul administrativ contestat la 30 septembrie 2015 și a depus cererea de chemare în judecată la 28 octombrie 2015, în interiorul termenului de prescripție. Totodată, Curtea de Apel Chișinău a conchis că acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, deoarece ordinul IGP al MAI nr. 708 ef din 30 septembrie 2015 corespunde prevederilor legale și a fost adoptat cu respectarea competenței, în acesta fiind indicate toate circumstanțele de fapt și de drept care au stat la baza aplicării sancțiunii disciplinare.

La 26 iulie 2017, Teleatnic Radislav a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017 cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului, Teleatnic Radislav a invocat interpretarea în mod eronat a legii de către instanța de apel, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Consideră recurentul eronată concluzia Curții de Apel Chișinău precum că dânsul ar fi fost sancționat conform art. 47 alin. (1) lit. k) din Legea cu privire la activitatea

Poliției și statutul polițistului, anume pentru comiterea unei încălcări grave, or, temeiul dat urma să fie indicat în mod obligatoriu în ordinul de sancționare, cu aprecierea gravității încălcării disciplinare comise, ceea ce însă nu a fost realizat. Instanța de judecată nu este în drept de a extinde și de a reține temeiul concedierii, în condițiile în care acesta nu a fost indicat în ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare.

Menționează Teleatnic Radislav că din conținutul actului administrativ contestat nu rezultă că în privința dânsului ar fi fost aplicată vreo sancțiune disciplinară, în primul rând reieșind din lipsa temeiurilor de drept ce urmau a fi indicate expres, precum și reieșind din invocarea normei de drept nominalizate, care reglementează doar cazurile de încetare a serviciului în Poliție și nu se referă la sancțiuni disciplinare și modalitatea de aplicare a acestora.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017 redactată integral, a fost expediată în adresa lui Teleatnic Veaceslav la 10 iulie 2017, potrivit scrisorii de însoțire nr. 11455 (f.d. 134).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de Teleatnic Veaceslav la 26 iulie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 11 august 2017, în adresa intimatului IGP al MAI a fost expediată copia recursului declarat de Teleatnic Veaceslav, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 07 septembrie 2017, IGP al MAI a depus referință, solicitând declararea recursului ca inadmisibil, deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile expuse în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Teleatnic Veaceslav este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Teatnic Veaceslav nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, argumentele invocate în recurs referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca temei al admisibilității recursului argumentul invocat de Teatnic Veaceslav, precum că în ordinul IGP al MAI nr. 708 ef din 30 septembrie 2015 nu este indicat temeiul aplicării sancțiunii disciplinare, art. 47 alin. (1) lit. k) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, conținând două temeiuri de încetare a serviciului în Poliție - pentru încălcarea sistematică a disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei încălcări grave.

Or, în ordinul contestat este indicat expres că Teatnic Veaceslav este sancționat cu concedierea din Poliție în conformitate cu prevederile art. 47 alin. (1) lit. k) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, în vigoare la data emiterii, și în condițiile în care ordinul nu conține nici o referire la încălcarea sistematică a disciplinei de serviciu de către recurentul-reclamant, se atestă cu certitudine că ultimul a fost sancționat anume pentru comiterea unei încălcări grave, manifestată prin refuzul testării alcoolscopice și prelevării probelor biologice ca urmare a suspiciunii în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, prin ce a făcut abuz de calitatea oficială și a compromis prestigiul funcției și autorității din care face parte.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță

sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Teatnic Veaceslav ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Teatnic Veaceslav se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Luiza Gafton